

че искатъ да угодиши на тој чудни климатъ, на тия сладки ароматни миризми и зели зелени като кадифе. Вѣтръ съ джхъ имъ повява и клати нѣжните цветове ѹ кревкави клопчета, като че са бои да ги не скърши. Чудно ю мѣсто при тајъ тишини никому не иди на умъ-а, да поблагодари Премудраго Бога, за тия голѣмы мѣдри Негови уредбы, само едно кротко ничтожно сладкопѣвче славѣйче хвали и славослави чудна-та Божія направа, то си само любува въ иощно-то тихо време на мѣсячио-то свѣтло сіяніе, то гледа на безконечна-та приро-дна доброта, и при ти-тѣ кусни свирии; не можи да осла- дары, то са труди и мѣчи, и си кърши, на конецъ отъ напрѣгваніе, пемо на земли-та остава, и късно не ся све- -те си ис- благодарност, елика-та си масано безчувст- тъ-си мало- събуди съпено и си, като ся събди само на себе си, или като че не му достига духъ-а, да вы- ражи нея благодарност, коя мъничко-то славѣйче постига и разбира, стъ сичк-та си способность и отъ големы-те си искусства, сладки пѣнія и восхи- тителенъ свирель, неможи да го выражи. А какво животно можи докара и направи по усладително и пріятно пѣніе, не е возможно да ся opinioni тојъ Ля- сковски прелестни климатъ.

При голѣма-та теснота и отъ много то народо-населеніе, нема нито единъ Лясковчанинъ достаточна за пропитаніе земя, беденъ человѣкъ има не по много отъ петъ или десетъ доляна, а среденъ 25